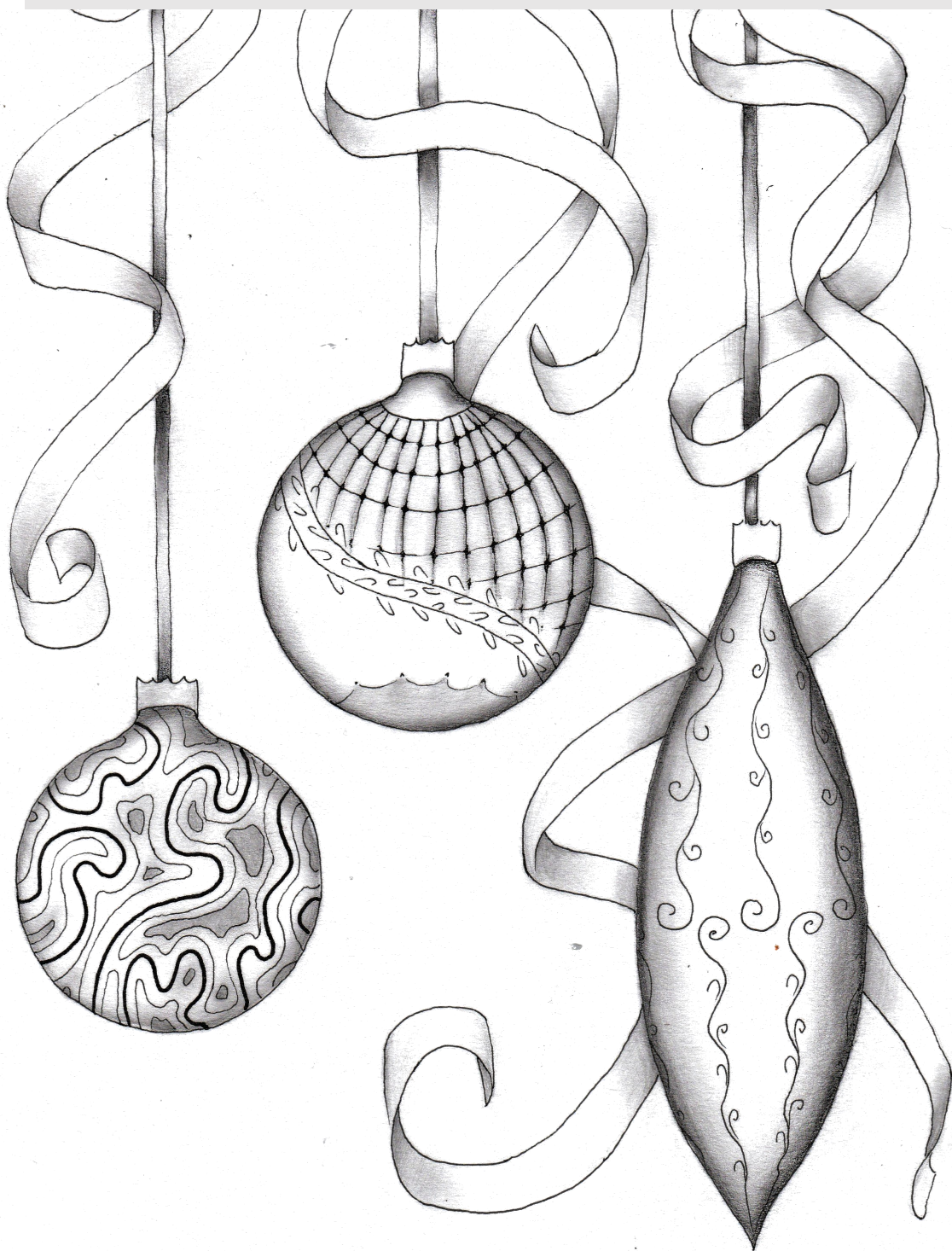

JUVENTUS

a Bartók Béla Elméleti Líceum diáklapja, 2020/2021-es tanév, 1. szám, ingyenes

Esavar Dina: A titkos segítő

»Hullott a hó éjszaka,
a várva várt pillanat.
Amikor sétálás közben,
valami ropog a talpunk alatt.
Amikor angyalok készülnek,
a havas utca talajon.
Amikor a megrángatott ág miatt,
hó zúdul a nyakunkra.
Amikor a szemünket elvakítja,
de a lelkünkben a melegséget tartja.

A házban bent,
egy kislány alszik.
Legszörnyűbb álmai látszódnak.
A homloka verejtékes,
halk segítségkérések.

A rossz álomnak ideje véget vetni,
a kislányt fel kell ébreszteni.
Egy kopogás hallatszik be az ablakon,
amire a lány rémálma is elkopott.
Lassú, bizonytalan léptekkel tart az ablak felé,
elhúzza a régi függönyt, és meseország tárul elé.

Az ablakban ülve egy boldog kislány figyel,
ahogy a hópehely szálingózik.
Ahogy az égen megjelenik egy szán,
amit kilenc rénszarvas húz.
Egy ember ülve benne,
ami eltűnik a messzeségben.«

Változás és újulás

A tél és a vele járó apróbb kis dolgok, amelyek mosolyt csalnak az emberek arcára, újra itt vannak. Na igen, ez az az évszak, ami a legeseménydúsabb mind közül. És akármilyen rosszul is telt a 2020-as év, a tél még mindig javíthat a helyzeten. Hiszen itt a Mikulás, a karácsony, és egyeseknek az év legpörgőbb ünnepe, a szilveszter. Ezek alapján véve is nagyon jó dolgok, amiket bárki szívesen vár, viszont még dob a hangulaton, ha havazik. És itt most nem arra az egy-két alkalomra gondolok, amikor rögtön el is olvad a hó másnapra. Nem, én a hosszú és maradandó havazásokra gondoltam.

Emlékezzünk csak vissza, mennyire örültünk azoknak az apró pillanatoknak, amikor hóembert építettünk másokkal, a bátrabbak hógolyóztak, és fürdették egymást a hóban. Vagy amikor elsétálok az utcán mások hóangyalai mellett, nekem is megjön a kedvem hozzá, így belevetem magam a hóba, hogy alkossak valamit.

Ezek mindig olyan apró, élvezettel teli pillanatok lesznek, amikre mosolyogva fogok visszaemlékezni. És akkor még meg sem említettem a karácsonyfa díszítését. Persze, biztos vannak olyan emberek, akiknek ez nem feltétlenül élvezetes, viszont nekem mindig is az volt, és természetesen az is marad. Annyira bele lehet merülni a díszítésébe, hogy ámulattal nézem végül saját két kezem munkáját.

Könyvek olvasása, filmek- és sorozatok nézése. Ezek az elfoglaltságok is több helyet kapnak a tél eljövételével, és ezzel szerintem nem vagyok egyedül, hisz mi sem esik jobban, mint egy jó könyvet olvasni a szoba melegében. Lapozom a könyvet, a történet előrehaladtával egyre jobban belemerülök a szövegbe. Leköti a figyelmemet a cselekményszál, a karakterek fejlődése, izgatottan várom a végkifejletet. Mire észbekapok, már az író köszönetnyilvánítását olvasom az utolsó lapon. Vége. Feltekintek a könyvből, a polchoz sétálva leveszek egy újat. Más szereplők, más történet, de nekem nem számít, így belekezek.

Van egy olyan érzésem, hogy ezek a dolgok idén sem lesznek másképpen, na persze ezt egy cseppet sem bánom. Miért is tenném?

Kinga B

AZ ÚR SÖTÉT ANYAGAI

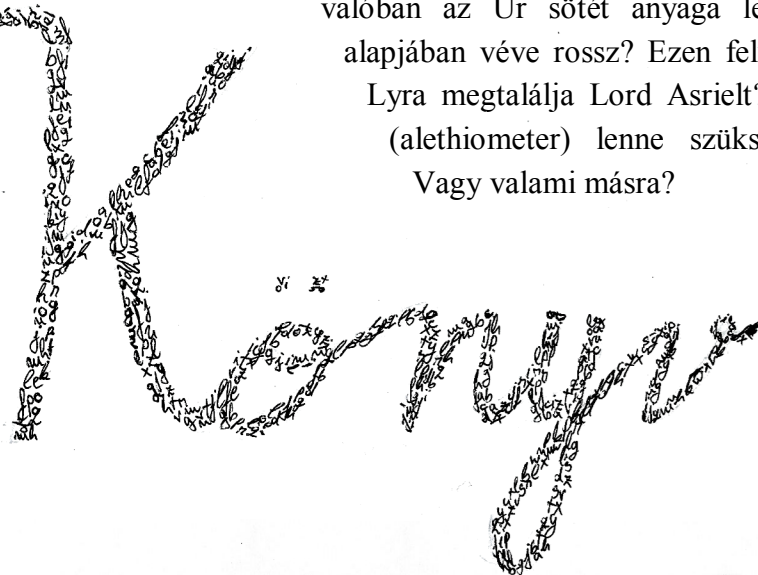
A *fantasy* világában elismert könyvként jelent meg Philip Pullman *Az Úr sötét anyagai* című trilógiája. Talán többen hallottatok már az első kötet alapján forgatott filmről, *Az arany iránytűről*, mely annak idején nekem is felkeltette a figyelmemet, habár odáig nem vezetett, hogy a könyvet is elolvassam. Gyerekkori emlékeimből akkor jött elő újra ez az izgalommal teli történet, mikor tavaly sorozatként is megjelent az első kötet adaptációja.

De mit is várhatunk el ettől a könyvtől? A szokásos szokatlan módon, ha így fejezhetem ki magam, a fantázia olyan vizeire evez el az író, mely a tiszta képzelet szárnyán szövi az eseményeket. Az egyik főszereplő, Lyra világában élnek boszorkányok, páncélos medvék, de még egyéb lények is, míg mindenkinek megadja az alkotó a saját szerepét, részletekbe belemerülve ismerhetjük meg ezen entitások helyzetét. Habár itt is beépít műjai sajátosságokat a körülményekbe, a legkiemelkedőbb eredetiséget a dajmonok (angolul *daemon* – kiejtés az angol „demon” szóval megegyező) létezése okozza. Ők az emberek lelkeinek kivetülései úgymond, állat formában megjelenve, így egy ember és dajmon alkotja az egészet. Alakváltóak egészen pubertás kor utánig, miután megállapodnak egy végső forma mellett, ez tükrözi minden egyes személy lényegét.

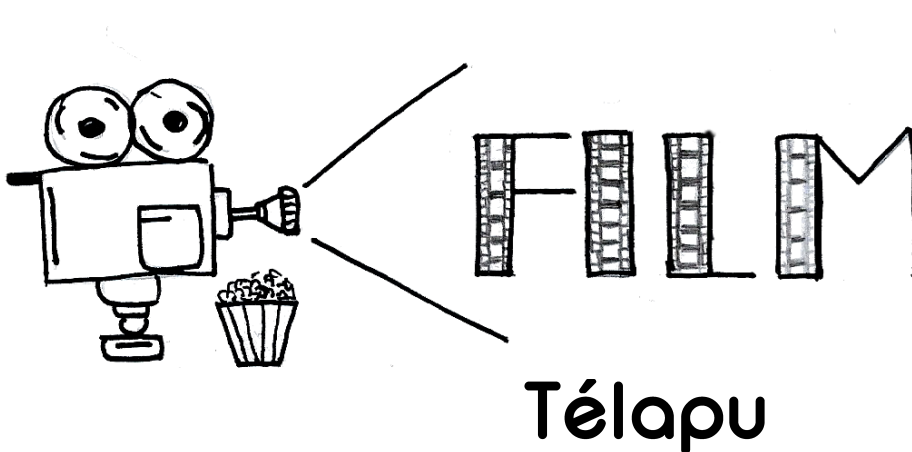
Lyra nagybácsija, Lord Asriel felfedezőként járja a világot, míg ő szülők híján Oxford egyik egyetemén nevelkedik. A sors hirtelen kiragadja a próféciával megáldott (vagy megátkozott) gyermeket az otthoni körülményekből, habár tudta nélkül, de az egész világra hatással levő útra indul. A felnőttek világától eltérő kontrasztban mutatja be az író a 12 éves lányt, aki kivívja egy páncélos medve tiszteletét, megfejt egy különleges eszközt, és nemcsak nézi, hanem látja is az északi fényekben lebegő várost. Makacs, érdeklődő, de egyszerűbben látja, mi a helyes és mi nem. Gyermekként csak a következő lépésre koncentrál, mely egyben előresegíti, de egy tragédiához is vezetí útja során.

Lyra már az elejétől fogva északról ábrándozik, mely különös lakóival és kecsgetető kalandjaival csalogatja a kíváncsi lelket. Most, hogy jön a tél, mi olvasók is együtt érezhetünk a szereplőkkel, akik életüket kockáztatva próbálják kimenteni a gyerekeket egy titkos északi intézményből. A sarkkör felé haladva nem egyszer ébrednek félig átfagyva, míg útjukat sokszor megvilágítja a milliányi csillag ragyogása, mely olykor eltölpül a sarki fény részecskéikkel töltött függönyei mögött. A boszorkányok „más világok”-ról suttognak, míg a felnőttek politikai (egyházi) alapon a „por”-t emlegetik maguk között. De ez

valóban az Úr sötét anyaga lenne? Valami, ami alapján véve rossz? Ezen felül mi céllal kellene Lyra megtalálja Lord Asrielt? Az aranyiránytűre (alethiometer) lenne szüksége a kutatáshoz? Vagy valami másra?

Különösen tetszett az író hozzáállása művéhez, melyet a rövidke előszóban meg is fogalmazott. Nem tervezett nagyjából semmit előre, „fogalma sem volt róla, mit fog mondani Iorek Byrnison, a páncélos medve Lyranak mikor az szembekerül vele”. „Ami Lee Scorsby-t illeti, teljesen közömbösen hagyott a létezése, mint ahogy a giptusokat is, a mondat előtt, amikor felbukkant. Ezek a meglepetések kellemesek és izgalmasak; egy fajta jutalomnak tűnnek. Ha tudtam volna, hogy jönni fognak, egyáltalán nem élveztem volna őket.” – az író szavaival zárnam az ajánlót, mely remélem meghozta a kedvetek, hogy belemélyüljete nemcsak az adaptációkba, de magába az eredeti műbe, a könyvbe is.

A *Télapu* (angolul: *The Santa Clause*) egy 1994-es amerikai karácsonyi családi vígjáték, amit Leo Benvenuti, Steve Rudnick és John Pasquin rendezett.

A film főszereplője Scott Calvin (Tim Allen), aki egy játékgyárban dolgozik. Arra készül, hogy együtt töltsse a karácsonyt fiával, Charlie-val. Scott nem hisz a Télapóban, de győzködi fiát, hogy ő higgyen benne. Karácsony este, miután Scott felolvasott egy mesét fiának, megérkezik a Télapó. Főszereplőnk azt hiszi, hogy betörő, így megijeszti a Télapót, aki ijedtében lezuhan a tetőről. A holttest eltűnik, de a ruha megmarad. Scott felveszi a Télapó ruháját fia unszolására. Miközben veszekszik Charlie-val, a szán elindul, és Scott kell elvigye az ajándékokat a többi gyereknek. Miután az összes ajándékot kiosztotta, a szarvasok elviszik a manókhoz, akik elmondják Scottnak, hogy azzal, hogy ő felvette a kabátot, elfogadta az úgynevezett „télapó pótlási záradékot”. Scott azt hiszi, hogy ez biztos csak egy rossz álm, és itt jönnek az érdekes, humoros, és egyben megható részek.

Meglátásaim szerint, vicces és szórakoztató film a *Télapu*, melyet számtalanszor meg lehet nézni a családdal vagy esetleg a barátokkal. Egyedül csak a Mikulássá átváltozási folyamat kissé bizarr számomra, de attól függetlenül nagyon tetszik!

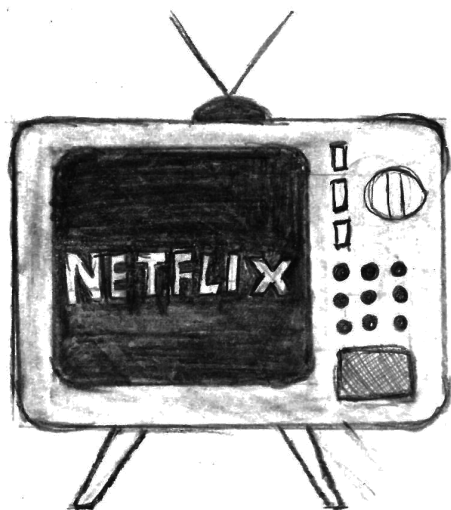
A főszereplőt alakító Tim Allen nagyszerűen játszik a filmben.

Kriszta (Tim)

B. K.: Ameddig nem leszel te a zsenik zsenije, hogy a NASA külön felkeressen, addig kell tudjál CV-t írni!

A vezércsel: Az utóbbi idők legjobb (mini)sorozata!

„A férfiak által uralt sakkbajnokság világába belép egy fiatal nő, aki nem mosolyog. Csendes, udvarias, és bosszúálló.” (Részlet a sorozatból)

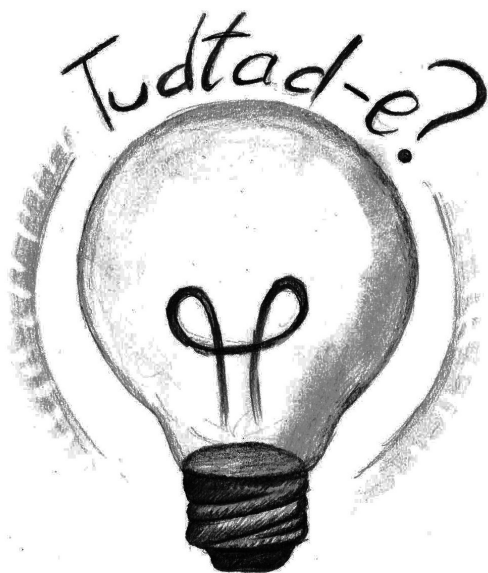
A világ egyik legnehezebb kompetitív sportja a sakk. Egy olyan játék, mely századokon át fennmaradt, de sajnos az internet világában nem igazán ismerik. Vagy legalábbis úgy tűnt. *A vezércsel* (*The Queen's Gambit*) című sorozat egy jelenség szikrája. Alig pár órával a sorozat premierje után jelentősen megnőtt a sakk-készletek iránti érdeklődés. Talán ezentúl újra divatba lép az elme sportja?

A történet a hidegháború idején, az USA-ban történik. Ott egy nyolc éves lány, Beth Harmon (Anya Taylor-Joy) elvesztette szüleit egy autóbalesetben, és az anyja halála után árvaházba kerül. Méghozzá egy olyanba, ahol nyugtatózzák a gyerekeket.

A traumák hatására egy csendes és visszahúzódó lányként ismerjük meg, de attól ő mégis egy zsenigyerek. Mikor ez kiderül, a tanára leküldi a pincébe. Itt megtalálja a gondnokot, aki sakkozik. Később ő megtanítja Bethet játszani, és rövid időn belül rájön, hogy nagyon tehetséges ebben. Ez egy új célt ad a kislánynak: ő legyen a legjobb.

De az útja messze nem mondható egyszerűnek, hisz az élet és a függőségei rengeteg leküzdendő akadályt jelentenek, amiket az ellenfeleivel párhuzamosan kell legyőznie.

Ez az, ami mindannyian lenni szeretnénk: ambíció, intelligencia és makacsság csomagja, amelynek semmi sem tud ellenállni, még a Szovjetunió sem, vagy az a hihetetlen szovjet rendszer, amelyben az embereket gépként kezelik. **SPOILEER!** Az utolsó versenyen, amikor Beth a legnagyobb játékosok elé kerül, sikerült mindenkit legyőznie. → →

- Franciaországban vacsora közben illetlenség szóba hozni a pénzt.
- Kínában ha ajándékot kapunk, először el kell utasítani.
- Kínában a mobiltelefonok 90%-a vízálló, mivel a fiatalok még a zuhany alatt is használják.
- Az arab országokban tilos ülés közben a talpukat mutatni.
- A svédeknél beszélgetés közben nem kínos a csend, csak időt hagyunk a gondolkodásra.
- Indiában mindennapi, hogy majmokkal utazunk.

Grexa Berni

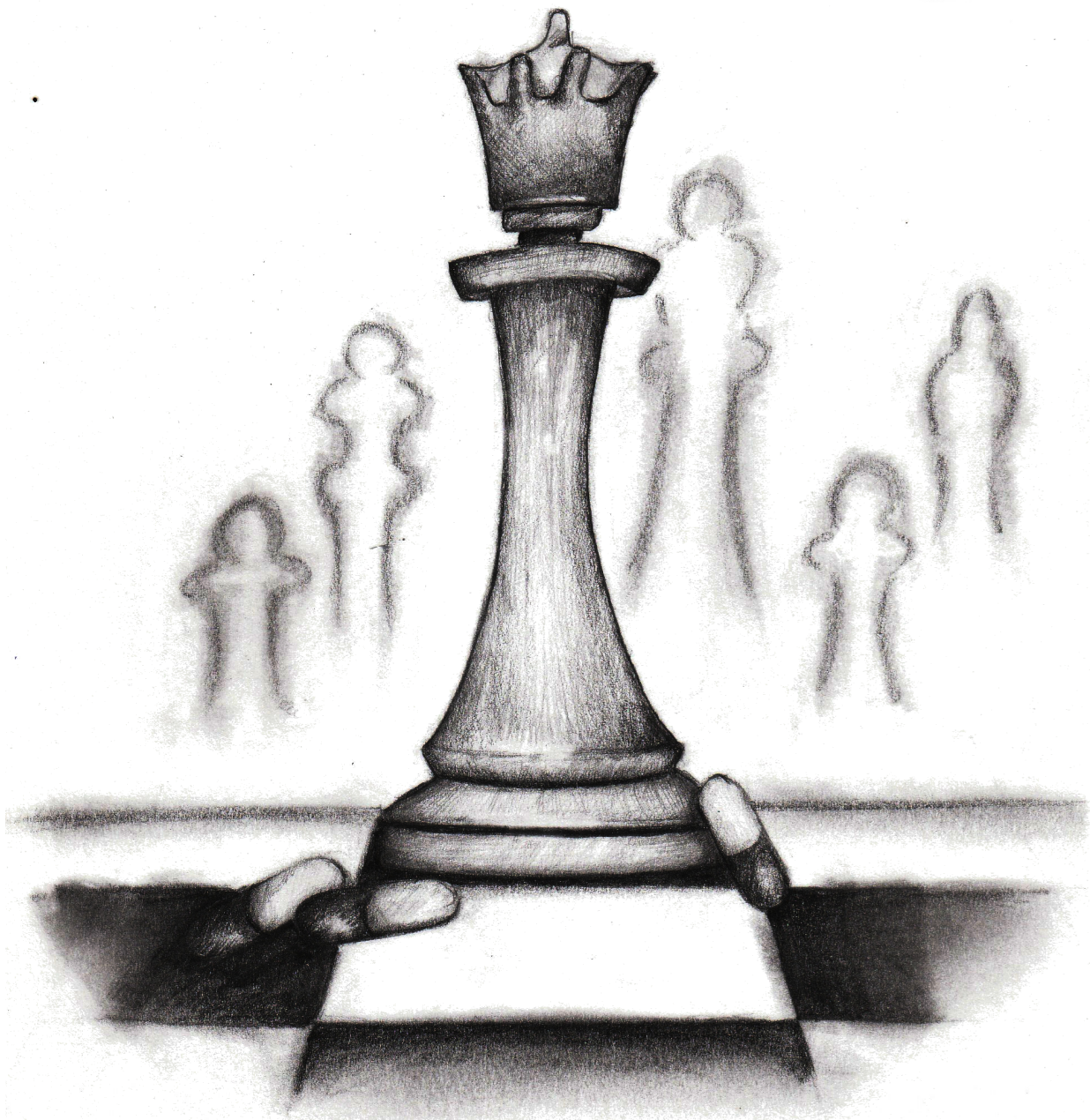

Mikor rátaláltam a sorozatra a Netflixen, egy picit szkeptikus voltam, mivel sakkról szól, és úgy gondoltam, unni fogom. De kellemes meglepetésként ért. Egyáltalán nem volt unalmas, sőt, egyes sakkmeccsek izgalmasabbak voltak, mint egy autóverseny. Az egész történetet nagyon jól mutatják be, és itt megemlíteném, hogy a sorozat eredete egy könyv, amelyet 1983-ban Walter Tevis írt.

A sorozat hat és fél órája alatt megismerünk sokszínű és szerethető karaktereket. A színészek jól végzik a dolgukat, a soundtrack megadja a történethez passzoló hangulatot. Mivel egy minisorozat, mindenkinek ajánlani tudom!

Összegzésként: ez a sorozat ZSENIÁLIS. Érzelmes, drámai és végtelen okosságot tükröz. Ezek mellett rengeteg kreatív technikai megoldást alkalmaznak benne. Megvan az a fajta merészség is a történetben, ami miatt sokaknak a kedvencévé fog válni. Szerintem az utóbbi idők legjobb (mini)sorozata!

Berke

TABUTÉMA: Káros anyagok

Mindenki hallott a drogokról, a cigiről és az italról. Szerintetek ezek jók? Sokan mondják, hogy nyugtatóak, de az a hatás csak egy ideig érvényes. A fiatalok nagy része már ivott, cigizett és kábítószerrel is kipróbált, és ezektől sokan függővé váltak. Belegondoltatok-e valaha abba, hogy ezek az anyagok rosszat tesznek a testnek? Biztos vannak olyan emberek, akik tudják ezt, és csak tovább fogyasztják ezeket az anyagokat, mivel szerintük az élet másképp unalmas és nincs értelme.

Ha azért fogyaszt valaki ilyen anyagokat, mert nem érzi jól magát, és depressziós kezd lenni, akkor ez egy rossz kezdet, mivel függővé válhat idővel, és ha akar is, nem fog tudni leszokni. Ebben az esetben szerintem az lenne a jó megoldás, hogyha elmenne egy pszichológushoz, elmondaná, mi bántja, és véleményt kérne tőle. A pszichológusok azért vannak, hogy segítsenek.

Ha az emberek azért fogyasztanak ilyen anyagokat, mert másképp nem tudnak szórakozni, akkor szerintem sosem próbáltak úgy bulizni, hogy a barátokkal elkezdtek beszélni és táncolni. A bulizás nem azt jelenti, hogy annyit iszol, hogy már nem is tudod, ki vagy, hanem azt, hogy jól érzed magad, táncolsz, és vicces emlékeket szerzel. Én most nem azt mondom, hogy már ne igyon senki semmit, hanem próbálom kinyitni egyes emberek szemét, hogy nem mindig az ital vagy a drog a legjobb választás.

Azt akarom elmondani, hogy ha fogyasztunk is, akkor mértékkel fogyasszunk, mivel nagyon károsak lehetnek és kómába is eshetünk tőlük. Ha vigyázunk a mértékre és ritkán fogyasszuk őket, akkor az nem annyira káros, de a legjobb megoldás az lenne, hogy ha egyáltalán nem fogyasztanánk, mert az élet lehet érdekes, meg vicces káros anyagok nélkül is.

Nagyon remélem, hogy segítettem valakinek, hogy ilyen szempontból másképp is lássa a dolgokat, mivel hogyha legalább egy ember a jó irányba megváltozik, akkor a barátjait is tudja biztatni erre.

Julia

DÖK-oldal

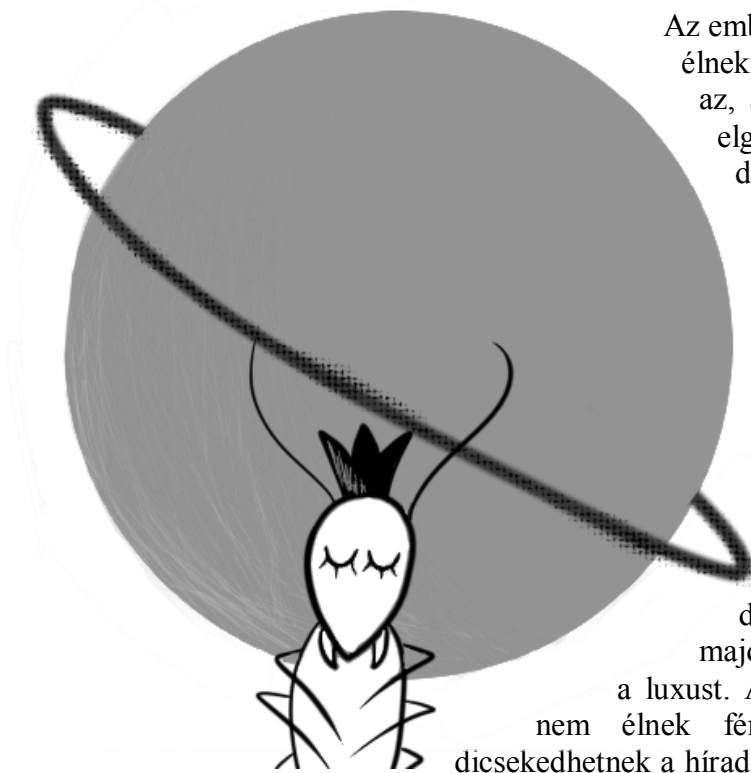
Idén rendkívüli körülmények között (online) ugyan, de megalakult a DÖK új elnöksége. Bár online formában, de hamar nekiálltunk a munkának. Első rendezvényünk a Diákjogok világnapjával kapcsolatos volt. Két napon tartottunk képzéseket a diákoknak, ami abból állt, hogy 2-2 fontosabb jogot mutattunk be és magyaráztunk el nekik, majd beszéltünk a diákok kötelezettségeikről is. A második nap delutánján megszerveztünk egy vitakört, különböző témákat adtunk a diákoknak, akiket pro- és kontracsapatokra osztottunk. Meg akartuk mutatni nekik, és fel szerettük volna hívni a figyelmüket arra, hogy ha egy számukra igazságtalan helyzetbe kerülnek, meg tudják védeni magukat és tudatában legyenek, hogy nem csak jogaik vannak hanem kötelességeik is. Elindítottunk egy versenyt is, ami abból állt, hogy minden héten a témának megfelelően kell küldeni egy képet. A verseny a DÖK-nek szánt Classroom-on zajlik. Meg szeretném köszönni a DÖK új elnökségének, mert habár többségünknek ez nagyon új mód, mégis nagy lelekesedéssel és odaadással dolgoznak és próbálnak mindent minél jobban megoldani! Próbálunk még így online iskola ideje alatt is aktívak maradni! © A diákoknak, főleg a 9. osztályosoknak mondom, hogy ne féljeteK szólni nekünk, ha segítségre szorultok!

Imola

EMBERISÉG

Az embereket mindig érdekesnek tartottam. Olyan furán élnek és gondolkodnak. Azt hiszik, hogy az igazság az, amire tanították őket. Nem keresnek válaszokat elgondolkodtató kérdésekre, nem kutatják a dolgokat, amiket érdemes lenne megismerni. Nem érdekli őket. Az emberek önzők. Ha elmondanám valakinek, hogy a bolygókhoz képest hangyák vagyunk, nem hinné el. Hiszen az ember összehasonlíthatatlan egy apró, értelmetlen bogárral! Az ember egy fejlett, racionális, *tökéletes* faj. De mi van, hogyha tévedünk? Az átlagemberek reggeltől estig dolgoznak, mindennap ugyanazt. Nem érnek el majdnem semmit sem, csak a gazdag, *siker* embereknek tartják fenn a luxust. A hangyák? A hangyák reggeltől estig dolgoznak, mindennap ugyanazt. Nem érnek el majdnem semmit sem, csak a királynőnek biztosítják a luxust. A legérdekesebb, hogy a legboldogabb emberek nem élnek fényűző házakban és a jövedelmükkel sem dicsekedhetnek a híradóban. Ezek az emberek a legsikeresebb emberek.

Napi szinten találkoznak az igazi sikerrel. De hogyan? Hiszen nem ismeri őket senki sem a barátaikon és családjukon kívül, illetve nem élnek luxusban. Hát nem. Mert az nem siker. A siker valami más. Az a bizonyos miliszekundum, amikor rájössz, hogy te több vagy. Az a bizonyos pillanat, amikor a szemedben felvillan a valóság: „Elértem valamit. Valamit, amiről senki sem tud, hiszen csak én érzem. De ez a valami éltet engem és erőt ad a folytatáshoz.”

Evelyn

A kigyerek karácsony este szalad be az anyukájához a konyhába:

- Anyu, anyu, képzeld, ég a fa!
- Nem ég, kisfiam, hanem világít!

Néhány perc múlva megint szalad be a kisfiú:

- Anyu, anyu! Már a függöny is világít!

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

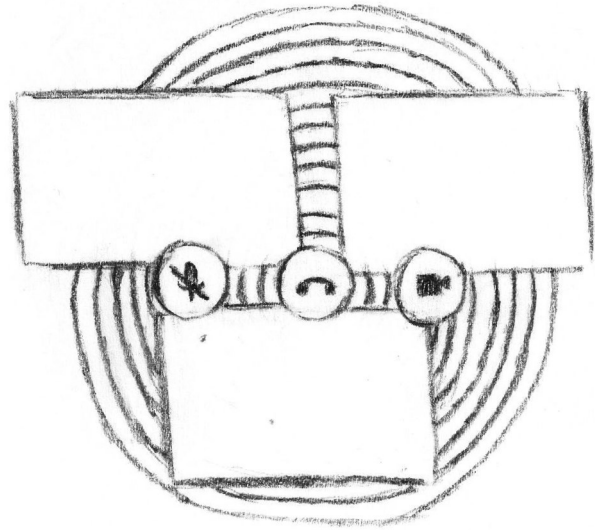
- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
- Parketta, kisfiam.

Online, offline ?

Az elmúlt év egy kicsit érdekesen telt el mindenki számára. A legmegpróbáltatóbb időszakon ment keresztül az egész világ. Viszont számunkra, diákok számára az egyik legmeglepőbb változás az volt, amikor az iskolát otthonunkba kellett átköltöztetni.

Mindenkinek elég érdekes volt még az elején, kedvelt dolog volt otthonunkból tanulni. De miután már az a helyzet állt fönt, hogy hónapokig nem mehettünk sehova sem, kezdett mindenki bepánikolni. Mindegyik diákot

---

Álmatlan éjszaka

Egy dallam, egy érzés, egy aprócska kis jel. Bármilyen. Az ablak előtt bámulva nézem a kinti világot, ahogy az eső elmosza azt. Nem találok a helyem, a lelkem. Belevetem magam az ágyba, élvezem, ahogy elterülök rajta, testemet tollpíhének érzem, mely a fellegekbe repít. Lehunyom szemem és elkezdek merengeni. Hogy min, azt én magam sem tudom igazán, talán csak vágyom valamire. Az első hóesésre, az idei karácsonyra. Mégsem tudok elaludni, fetrengem, párnámat igazgatom, paplanomat magamra tekekrem, viszont nem tudok úgy felszabadulni, ahogy én azt igazán szeretném, s ez csak egyre bosszantóbb. Újra és újra mély lélegzetet veszek, szívverésem lelassul, szemeim ismételten lehunyom és próbálom átadni magamat a nyugalomnak.

Kutatok valami után, legyen az egy kép, egy szó, egy érzés. Megkísérlem elképzelni ezt a saját kis világomban, ami csakis és kizárólag az enyém, senki másé ezen a világon. Keresem a hollétét ezeknek a megnyugvást árasztó fogalmaknak. Esetleg egy könyvben találok meg? Vagy egy másik helyszínen? Mi van, ha én magam kell megkeressem? Furdal a kíváncsiság, hogy vajon mikor lelem meg ezeket a dolgokat. Talán a holnapi napban, mely még ismeretlen számomra, mégis kutatok utána.

Ezekkel a gondolatokkal alszom el, reménykedem, hogy majd a kusza gondolatokból egy értelmes választ kapok reggelre. Hiszen az álmvilág sem más, mint a saját gondolataimnak a felszabadulása, kibontakozása. Az álmom épp olyan halovány és érthetetlen, mint amitől épp el akartam menekülni, erre

másképpen érintett ez a dolog. Sokan már kezdtek idegesek lenni, hogy miért nem megyünk már vissza a suliba; sokan meg rájöttek arra, hogy otthon is lehet tanulni saját magadban, és számukra jobb volt.

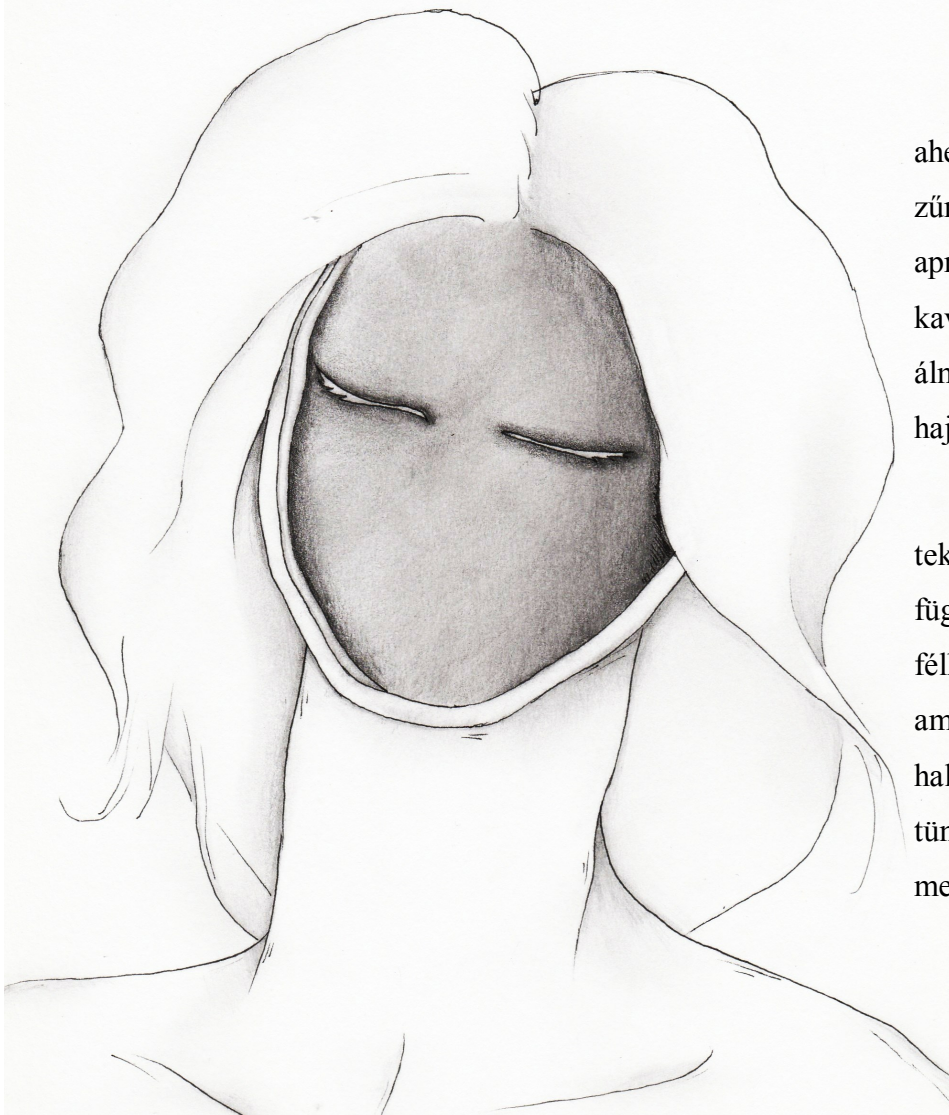
Voltak, akiknek nehéz volt, mert nem láthatták a barátaikat, és hiányzott nekik a társaság, de emellett voltak azok, akik eddig nem szerették kint tölteni az idejüket, azoknak az otthoni időtöltés jobban jött.

Viszont az otthoni tanulásnak még az az egyik hátulütője, hogy kevesebbet mozog mindenki, és egész nap a számítógép előtt telik el, ami egy kicsit szomorú.

A sulinak is volt egy élvezhető része, amit most szerintem sokan hiányolnak. De minden esetre mindenki azt reméli, minden helyreállhat úgy, ahogy eddig volt.

Lára

D. Gy.: Arra gondoltam, hogy ma együtt külön-külön dolgozzunk.

ahelyett, hogy jobb lenne, csak még zűrvavarosabb minden. Keresem az aprócska kis jelet, amely ezt a kavalkádot elfelejteti velem, s álmomból ez riaszt fel hajnalok hajnalán.

Kusza hajjal és álmos tekintettel lépek ablakom elé, a függönyt félrehúzó, majd a félhomályban megpillantok valamit, ami a távoli napfelkeltében halovány, de a maga módján mégis tündöklő. Számomra ez a tökéletes, mert erre a jelre vártam.

Kinga B

Captain Claus

Ho ho ho mates, Christmas is coming but should I wait for Santa this year? The virus is just spreading and I wasn't an angel this year but I believe in the story of the well-known pirate, Santa, the white-bearded old man with a red coat and white fur who brings presents to well-behaved children. He is doing his job so well, I mean delivering billions of presents in one night is a very difficult responsibility for him and his little green elves but they are doing something wrong. They have no presents for pirates because they think every pirate is bad so they never get gifts. The legend says that one night, a mighty pirate with a long beard and an eye patch solved this problem with his red buccaneer coat and now I just have to wait for the legend to come true.

Captain Dreadful Nicholas Claus is the pirate who puts a smile on each pirate child's face and who will save me this year, at least I hope so. On Christmas Eve he sails on the Caribbean Sea with his eleven crew members on the deck of Santa Muréna, the open sleigh tied to nine rein-sharks with Rudolph in the front, the red-finned hammerhead, the red ship with red sails, the second fastest Galleon of the seven seas after the Black Pearl. He is a good pirate with a big heart so as I and many harmless pirates who did nothing wrong and thanks to this kind man they get presents every year.

I've built a sandman, I've put my boots in front of my door and now I'll wait. I don't know who I really am, my mum is just a girl from here, my dad a pirate who's gone and we live here in Port Royal and now I wonder if I'm a real pirate. Anyway, I can't wait to meet this great man, Captain Claus!

~Albert~

A. E.: Mit csinálnak télen a szobrokkal, hogy ne rongálódjanak?

Diák: Maszkot tesznek rá!

Impresszum

Főszerkesztő: Cziprián-Kovács Kinga

Főszerkesztő helyettes: Benke Andreea-Beatrice

Tördelő: Orosz Katalin

Olvasószerkesztők: Berta Evelyn-Boglárka, Floca Larissa, Orosz Katalin

Grafikusok: Cziprián-Kovács Kinga, Berta Evelyn-Boglárka, Orosz Katalin, Jánosi Anett

Szerkesztők: Orosz Katalin, Kuglis Albert, Antal Júlia, Szlovák Imola, Kis Sára, Cziprián-Kovács Kinga, Jánosi Anett, Benke Andreea-Beatrice, Grexa Bernadett, Csavar Dina, Tamás Krisztina

Angol nyelvű cikk javítása: Tarkó Andrea

Szellem(i) ir(ányít)ó: Balla Lóránt

**Köszönjük a Bartók Béla
Alapítvány támogatását!**

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

